

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/034

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Met het verzoekschrift van 14 december 2023, bezorgd aan de stad Antwerpen, hierna het bestuur, vragen ■■■ hierna de verzoeker, om hen een kopie te bezorgen van de beslissing van de gemeenteraad van 27 november 2023 tot goedkeuring van een dadingsovereenkomst inzake de Zuidelijke kadeweg te Deurne, en eveneens van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 10 november 2023 en de beslissing van de gemeenteraadscommissie financiën, toerisme, middenstand en decentralisatie van 20 november 2023 over dezelfde dadingsovereenkomst, en tevens van de inhoud van de dadingsovereenkomst.

Op 4 januari 2024 antwoordt het bestuur via mail aan de verzoeker: *“Op 4 januari 2024 besliste de bedrijfsdirecteur Stadsontwikkeling om uw aanvraag te weigeren. Dit op basis van Artikel II.35 - 1° van het bestuursdecreet: een aanvraag tot openbaarmaking dient afgewezen te worden, voorzover die geen betrekking heeft op milieu-informatie, indien de overheid van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van een economisch, financieel of commercieel belang van een in artikel 4, § 1, 4/11 genoemde instantie en Artikel II.35 - 4° van het bestuursdecreet: een aanvraag tot openbaarmaking dient afgewezen te worden, voorzover die geen betrekking heeft op milieu-informatie, indien de overheid van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen.”*

Verzoeker dient op 30 januari 2024 een beroep in bij de beroepsinstantie. Dit beroep werd geregistreerd op 31 januari 2024.

Op 28 februari 2024 werd, in toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet, de beslissingstermijn door de beroepsinstantie verlengd van dertig kalenderdagen tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 14 december 2023.

De weigeringsbeslissing van het bestuur dateert van 4 januari 2024. Die beslissing maakt melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet

Het ingediende beroep van 30 januari 2024 is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van het bestuur en motiveert dit, samengevat, als volgt:

“Uit hetgeen wat volgt, zal blijken dat de weigeringsbeslissing vanwege de stad Antwerpen niet getuigt van een afdoende motivering en in concreto elke belangenafweging ontbreekt, zodat de stad Antwerpen niet gerechtigd was de aanvraag tot openbaarheid vanwege beroepende partij te weigeren.

Elk beroep op een uitzonderingsbepaling moet concreet worden gemotiveerd met verwijzing naar de specifieke gegevens, eigen aan de zaak. Geen enkele uitzonderingsgrond kan de grondslag vormen om aan een bestuurde systematisch de openbaarheid van bestuur te weigeren.

Wat betreft de uitzonderingsgronden opgenomen in artikel 35 van het Bestuursdecreet, dient uit de bewoordingen van het decreet te worden afgeleid dat de toepassing van voormeld artikel 2 RvS 1 december 2021, nr. 252.272, inzake ■■■: 7/11 een in concreto belangenafweging vereist tussen het belang van de openbaarheid en het beschermde belang.

In voorliggend dossier is het allesbehalve duidelijk hoe de openbaarmaking van de gevraagde documenten de economische, financiële of commerciële belangen van de stad Antwerpen zou raken, respectievelijk de

rechtspleging en het eerlijk verloop van een bestaande proces onmogelijk zou maken. Minstens wordt dit aspect niet gemotiveerd in de weigeringsbeslissing.

Het is duidelijk dat de door de stad Antwerpen gehanteerde argumentatie niet dienend is om de openbaarheid van het gevraagde bestuursdocument te weigeren.”

2. Inhoud van het standpunt van het lokaal bestuur

Bij bericht van 13 februari 2024 laat het bestuur aan de beroepsinstantie het volgende weten:

“1° Wat betreft de uitzonderingsgrond van artikel 11.35, 1°: een economisch, financieel of commercieel belang van de overheidsinstanties

De opgevraagde documenten en de bijhorende dadingsovereenkomst tussen de stad Antwerpen en ■■■ bevatten ontegensprekelijk vertrouwelijke en bedrijfsmatig gevoelige informatie die kadert binnen het legitiem economisch belang van ■■■. De dadingsovereenkomst bevat namelijk bepalingen over onder meer: gegevens die betrekking hebben op een lopende procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen; gegevens die betrekking hebben op een lopende minnelijke onteigeningsprocedure met De Vlaamse Waterweg; gegevens over de interne bedrijfsvoering en de nieuwe interne bedrijfscirculatie van ■■■; en betalingen van overeengekomen vergoedingen.

De dadingsovereenkomst bevat dus enkel informatie die op wezenlijke wijze betrekking heeft op de commerciële en ondernemingsactiviteiten van ■■■ en waarvan de openbaarmaking een concurrentieel nadeel in hoofde van ■■■ zou kunnen opleveren. In dit verband is het ook belangrijk om op te merken dat de aanvrager, ■■■, voor de naastgelegen terreinen ten opzichte van ■■■, op 7 december 2018 een omgevingsvergunning heeft verkregen voor het slopen van bestaande bebouwing en bouwen van een kantoorgebouw en 13 KMO-units (zie bijlage). Het openbaar maken van de informatie uit de opgevraagde documenten en de bijhorende dadingsovereenkomst zou eveneens een risico op speculatieve daden inhouden, doordat derden m.i.v. de aanvrager ■■■, de informatie uit de dading hun eigen zouden kunnen maken en speculatief zouden proberen aan te wenden tegenover de stad Antwerpen wanneer zij in onderhandelingen zouden treden over andere terreinen gelegen aan ■■■ of de nieuwe zuidelijke kadeweg.

Bovendien is het afsluiten van een dading steeds een delicate aangelegenheid, aangezien het net als doel heeft om een gerezen geschil tussen twee contractspartijen minnelijk te beëindigen. Gelet hierop is het juist ter bescherming van de economische belangen van de betrokken onderneming dat zo weinig mogelijk ruchtbaarheid wordt gegeven aan de inhoud van een dergelijke dadingsovereenkomst. Zo oordeelde ook Uw Beroepsinstantie in het dossier OVB/2019/172 van 27 augustus 2019.

Bijkomend moet eveneens worden benadrukt dat de vertrouwelijke commerciële informatie volledig doorweven is in de gehele dadingsovereenkomst. Er zou als het ware zin per zin moeten worden afgewogen of er iets zou kunnen worden vrijgegeven of niet, wat praktisch onhaalbaar is. Artikel 11.45, §2 Bestuursdecreet kan in casu dus niet worden toegepast (zie ook dossier OVB/2019/172).”

“2° Wat betreft de uitzonderingsgrond van artikel 11.35, 4°: de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen

Zoals eerder vermeld, zijn er verschillende lopende procedures waarbij ■■■ is bij betrokken. Aangezien deze procedures betrekking hebben op de nieuwe zuidelijke kadeweg, is de stad Antwerpen uiterst nauw

betrokken bij de uitkomst van deze procedures en hebben deze een directe weerslag op het gemeentelijk beleid van de stad. De stad Antwerpen zal namelijk wegbeheerder zijn van deze nieuwe openbare weg. Daarnaast zou het openbaar maken van de vertrouwelijke informatie uit de documenten en bijhorende dading ook de mogelijkheid voor ■■■ belemmeren om een eerlijk proces te krijgen. In navolging van het bekomen van de vertrouwelijke informatie, zouden acties van derden, m.i.v. de aanvrager ■■■, een negatieve weerslag kunnen hebben op de lopende procedures.

Ten overvloede kan nog worden verwezen naar artikel 10 "Geheimhouding" uit de dadingsovereenkomst. De dadingsovereenkomst tussen de stad Antwerpen en ■■■ werd uitdrukkelijk als vertrouwelijk bestempeld. Daarnaast gaat het om informatie die ■■■ vrijwillig heeft verstrekt aan de stad Antwerpen, zonder dat hij daartoe wettelijk, decretaal of anderszins toe verplicht was. ■■■ initieerde op vrijwillige basis de dading om tot een oplossing te komen. Bijgevolg is duidelijk dat de informatie uit de dadingsovereenkomst op vrijwillige basis door ■■■ werd bezorgd aan de stad Antwerpen, zonder uitdrukkelijke wettelijke of decretale verplichting (zie ook dossier OVB/2021/149 van 18 mei 2021)."

3. Standpunt van de beroepsinstantie

De verzoeker vraagt aan het bestuur 4 documenten over een dadingsovereenkomst inzake de Zuidelijke Kadeweg in Deurne, met name de dading zelf en 3 besluiten waarbij die dading werd behandeld en desgevallend goedgekeurd, met name de beslissing van de gemeenteraad van 27 november 2023, het collegebesluit van 10 november 2023 en de beslissing van de gemeenteraadscommissie financiën, toerisme, middenstand en decentralisatie van 20 november 2023.

De gevraagde besluiten zijn inhoudelijk nagenoeg identiek en bevatten, naast de dadingsovereenkomst zelf, het goedkeuringsbesluit in het geval van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad, en een beslissing van behandeling en voorlegging aan de gemeenteraad in het geval van gemeenteraadscommissie. De dadingsovereenkomst werd definitief door de ondertekening van alle betrokken partijen, op 5 december 2023.

Als antwoord van het bestuur krijgt de verzoeker enkel een verwijzing naar de uitzonderingsgronden inzake openbaarheid van bestuur opgenomen in de artikels II.35, 1° en II.35, 4° van het Bestuursdecreet, zonder dat dit concreet wordt ingevuld.

Het artikel II.35, 1° Bestuursdecreet gaat over de bescherming van een economisch, financieel of commercieel belang van de overheidsinstanties. Het II.35, 4° van het Bestuursdecreet gaat over de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen.

Terecht merkt de verzoeker op dat de algemene argumentatie van het bestuur niet toelaat om te oordelen of die uitzonderingsgronden correct worden toegepast. Door de devolutieve werking van het beroep oordeelt, door het inleiden van de beroepsprocedure, de beroepsinstantie over de toepasbaarheid van de uitzonderingsgronden.

Op verzoek van de beroepsinstantie bezorgt het bestuur bij bericht van 13 februari 2024, naast de door de verzoeker gevraagde documenten, ook een motivering om de afwijzing van de openbaarheid aan te tonen.

Het bestuur verwijst voor de toepassing van de uitzonderingsgrond van het artikel II. 35, 1° Bestuursdecreet, naar "ontegensprekelijk vertrouwelijke en bedrijfsmatig gevoelige informatie die kadert binnen het legitiem economisch belang" van de partij waarmee het bestuur de dadingsovereenkomst afsluit, en concretiseert

dit met de verwijzing naar een lopende procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een lopende minnelijke onteigeningsprocedure met De Vlaamse Waterweg, gegevens over de interne bedrijfsvoering en de nieuwe interne bedrijfscirculatie van [REDACTED], en betalingen van overeengekomen vergoedingen.

Volgens het bestuur bevat de dadingsovereenkomst *“dus enkel informatie die op wezenlijke wijze betrekking heeft op de commerciële en ondernemingsactiviteiten van [REDACTED] en waarvan de openbaarmaking een concurrentieel nadeel in hoofde van” de andere partij bij de dading zou kunnen opleveren.*”

Het bestuur wijst er ook op dat de verzoeker *“voor de naastgelegen terreinen ten opzichte van [REDACTED], een omgevingsvergunning heeft verkregen voor het slopen van bestaande bebouwing en bouwen van een kantoorgebouw en 13 KMO-units,”* en voegt eraan toe dat *“het openbaar maken van de informatie uit de opgevraagde documenten en de bijhorende dadingsovereenkomst een risico op speculatieve daden zou inhouden, doordat derden en ook de verzoeker de informatie uit de dading tegenover het bestuur kunnen gebruiken wanneer zij in onderhandelingen zouden treden over andere terreinen gelegen aan [REDACTED] of de nieuwe Zuidelijke kadeweg.”*

In de dadingsovereenkomst leest de beroepsinstantie dat er tussen het bestuur en een andere partij een regeling werd gemaakt voor de uitvoering van wegeniswerken die nodig zijn voor de ontsluiting van de infrastructuur van de andere partij ingevolge de heraanleg van het openbaar terrein door het bestuur. De andere partij ziet daarbij, als tegenprestatie voor de samenwerking met het bestuur, af van gerechtelijke procedures. De dadingsovereenkomst bevat een omschrijving van de omstandigheden die aan de basis liggen van de dading, en ook de financiële regeling tussen de partijen.

Vooreerst wijst de beroepsinstantie erop dat, voor wat betreft de door het bestuur aangehaalde vertrouwelijkheidsclausule in de dadingsovereenkomst, een dergelijke clausule nooit boven het grondwettelijk en decretaal geregeld recht op openbaarheid kan gaan. Instanties onderworpen aan de regelgeving inzake openbaarheid van bestuursdocumenten, kunnen zich hieraan niet onttrekken door geheimhoudings- of vertrouwelijkheidsclausules op te nemen in door hen afgesloten overeenkomsten. Er moet dus enkel nagegaan worden of de opgevraagde dadingsovereenkomst geheel of gedeeltelijk valt onder een van de uitzonderingsgronden van het Bestuursdecreet, of een andere wettelijke uitzondering.

In diezelfde context merkt de beroepsinstantie op dat het bestuur impliciet verwijst en toepassing maakt van het artikel II. 34, 6° Bestuursdecreet. . Op grond van dit artikel wordt de aanvraag afgewezen wanneer het bestuursdocument informatie bevat die door een derde is verstrekt en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld, tenzij die persoon met de openbaarmaking instemt. In het bericht van 13 februari 2024 aan de beroepsinstantie stelt het bestuur bijkomend: *“Daarnaast gaat het om informatie die [REDACTED] vrijwillig heeft verstrekt aan de stad Antwerpen, zonder dat hij daartoe wettelijk, decretaal of anderszins toe verplicht was. [REDACTED] initieerde op vrijwillige basis de dading om tot een oplossing te komen. Bijgevolg is duidelijk dat de informatie uit de dadingsovereenkomst op vrijwillige basis door [REDACTED] werd bezorgd aan de stad Antwerpen, zonder uitdrukkelijke wettelijke of decretale verplichting..”*

Om de uitzonderingsgrond van artikel II.34,6° van het Bestuursdecreet echter rechtsgeldig te kunnen invoeren dient het opgevraagde bestuursdocument aan twee cumulatieve voorwaarden te voldoen. Zo moet het bestuursdocument, hier de dadingsovereenkomst, informatie bevatten die door een derde is verstrekt en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld. Met andere woorden moet worden aangetoond ten eerste welke informatie door de andere partij werd verstrekt en ten tweede dat deze informatie bij het overmaken aan het bestuur uitdrukkelijk als vertrouwelijk werd bestempeld. Het bestuur spreekt in haar toelichting niet van het bestaan van een dergelijk document ter staving van die door haar ingeroepen weigeringsgrond, noch heeft het er één bijgebracht.

Zij verwijst enkel naar de in de dading zelf opgenomen vertrouwelijkheidsclausule waaruit de beroepsinstantie dan ook afleidt dat het bestuur de dadingsovereenkomst beschouwt als zijnde de informatie die door de andere partij werd verstrekt. De dading zelf kan echter niet beschouwd worden als de informatie die door een derde is verstrekt, aangezien een dading per definitie tot stand komt in onderling overleg tussen de beide partijen.

Dat de dading op bepaalde plaatsen eventueel informatie zou bevatten die door de andere partij vertrouwelijk is verstrekt, wat niet werd aangetoond, volstaat ook niet om het hele document af te schermen van de openbaarheid. Zo niet zou het vermelden van een vertrouwelijkheidsclausule volstaan om aan het grondrecht van openbaarheid van bestuur te kunnen ontsnappen.

De beroepsinstantie merkt op dat het bestuur de uitzonderingsgrond van het artikel II. 35, 1° Bestuursdecreet hanteert dat stelt dat een aanvraag tot openbaarmaking wordt afgewezen als het bestuur van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van “een economisch, financieel of commercieel belang van de overheidsinstanties,” waarna, in het bericht van 13 februari 2024 aan de beroepsinstantie, het bestuur hoofdzakelijk verwijst naar de belangen van de andere private partij.

De beroepsinstantie meent dat het bestuur in hoofddorde het artikel II.35, 3° Bestuursdecreet bedoelt, gezien in de bijhorende uiteenzetting nagenoeg enkel sprake is van de belangen van die andere partij. Dit artikel bepaalt dat, tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, 3° een aanvraag tot openbaarmaking afwijzen als ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het belang van het vertrouwelijke karakter van commerciële en industriële informatie, als die informatie beschermd wordt om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is met de openbaarheid instemt.

De uitzonderingsgrond van het artikel II.35 3° Bestuursdecreet wil verhinderen dat vertrouwelijke en bedrijfseigen informatie openbaar wordt gemaakt, om zo te vermijden dat, door inzicht te geven in de bedrijfsstrategie en de economische politiek van de onderneming, aan concurrenten een competitief voordeel wordt verschaft.

In dat verband merkt de beroepsinstantie op dat het bestuur geen concrete informatie geeft over wat in dit geval die vertrouwelijke en bedrijfseigen informatie is. Naast de beschrijving van de verkeerssituatie en de visie achter het mobiliteitsplan van het bestuur, staat in de dadingsovereenkomst dat de andere partij ingevolge dit plan een nieuwe ontsluiting voor haar infrastructuur moet realiseren, wat zagezegd bovenmatige investeringen vergt, waarvoor het bestuur zich tot een financiële compensatie engageert. Dit lijkt geen informatie te zijn die onder de hiervoor vermelde omschrijving van de uitzonderingsgrond valt.

De beroepsinstantie neemt wel aan dat, op basis van de uitzondering voorzien ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer, opgenomen in het artikel II. 34, 2° van het Bestuursdecreet, de naam van de vertegenwoordiger van de andere partij die wordt vermeld in de dadingsovereenkomst, moet worden onthouden van de openbaarmaking.

Voormelde decreetartikel bepaalt dat een overheidsinstantie het verzoek, voor wat betreft andere dan milieu-informatie, afwijst als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Hoewel het hier om een absolute

uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen. De beroepsinstantie merkt op dat bij onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft.

De beroepsinstantie stelt in casu vast dat de naam van een natuurlijke persoon, zoals die wordt vermeld in de opgevraagde dadingsovereenkomst, ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkene behoort. Het vrijgeven van deze naam maakt wel degelijk een inbreuk uit op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016). Bijgevolg kan de naam van de natuurlijke persoon die voorkomt in de dadingsovereenkomst dan ook niet openbaar worden gemaakt en dient deze te worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet.

Over de louter financiële gegevens die vermeld worden in de dading van de openbaarmaking, oordeelt de beroepsinstantie wel dat hiervoor de regels gelden die van toepassing zijn ter bescherming van het hiervoor reeds vermelde economisch en financieel belang van de partijen, in het bijzonder dit van het bestuur. De vermelde bedragen zijn niet enkel inherent aan de specifieke aangelegenheid opgenomen in de dadingsovereenkomst, maar ook onder voorwaarde van, nog te verkrijgen, goedkeuring van een aanpassing van de meerjarenplanning van het bestuur.

Dit houdt in dat zolang die aanpassing niet definitief is goedgekeurd, de bedragen niet vaststaan. Bovendien kan de bekendmaking van de bedragen leiden tot een inperking van de beleidsmarge van het bestuur bij toekomstige beoordelingen van gelijkaardige gevallen. Voor die informatie is, volgens het oordeel van de beroepsinstantie de toepassing van het artikel II.35 1° Bestuursdecreet, met name de uitzonderingsgrond die de openbaarheid uitsluit ter bescherming van een economisch, financieel of commercieel belang van de overheidsinstanties, noodzakelijk.

De beroepsinstantie sluit zich voor dit aspect bijgevolg aan bij het argument van het bestuur dat de informatie uit de dadingsovereenkomst op speculatieve wijze zou kunnen worden aangewend door de verzoeker ten opzichte van het bestuur. De beroepsinstantie beperkt de toepassing van die uitzonderingsgrond evenwel tot de financiële informatie in de dadingsovereenkomst.

Die uitzonderingsgrond heeft echter een relatief karakter, dit wil zeggen dat het beschermde belang dient afgewogen te worden tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend. De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang gemoeid is met de openbaarmaking van de vermelde financiële informatie.

Wat betreft de door het bestuur ingeroepen uitzonderingsgrond van het artikel II.35, 4°: de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen, stelt de beroepsinstantie vast dat dit door het bestuur enkel wordt verduidelijkt door een algemene verwijzing naar “verschillende lopende procedures waarbij [REDACTED] is bij betrokken,” en “*de stad Antwerpen ..is.. uiterst nauw betrokken bij de uitkomst van deze procedures en.. deze.. hebben.. een directe weerslag op het gemeentelijk beleid van de stad.*”

Op vraag van de beroepsinstantie verduidelijkt en bevestigt het bestuur bij bericht van 5 maart 2024 dat het enkel gaat over een rechtsgeding ingeleid door de andere partij bij de dadingsovereenkomst bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, en een procedure voor een minnelijke onteigening.

De beroepsinstantie stelt vast dat er in de dadingsovereenkomst inderdaad sprake is van een administratief rechtsgeding. Gezien de afstand van dit geding deel uitmaakt van de dadingsovereenkomst en de dading door beide partijen werd aanvaard, is het niet duidelijk op welke wijze de informatie in de dadingsovereenkomst nog impact kan hebben op dit rechtsgeding dat, ingevolge de dadingsovereenkomst, niet meer lopende is.

Wat de door het bestuur vermelde onteigeningsprocedure betreft, stelt de beroepsinstantie vast dat het een minnelijke procedure is en geen rechtsgeding.

De uitzonderingsgrond van het artikel II.35, 4° Bestuursdecreet is gericht op de rechtspleging in een rechtsgeding en beoogt de waarborging van een eerlijk proces. In dit geval zijn de rechtsgedingen onbestaand, of is het rechtsgeding afgerond. Die uitzonderingsgrond is bijgevolg niet van toepassing.

Conform het artikel II.45 Bestuursdecreet moet een aanvraag tot openbaarheid gedeeltelijk worden ingewilligd indien de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, samen met andere informatie in een bestuursdocument opgenomen is, en het mogelijk is om de informatie die niet openbaar kan gemaakt worden, te scheiden van de andere informatie.

Volgens de beroepsinstantie is dat hier het geval, en kunnen de naam van de vertegenwoordiger van de bij dadingsovereenkomst met het bestuur betrokken partij, en de financiële gegevens die worden vermeld in de overeenkomst, worden gescheiden van de informatie die wel kan worden vrijgegeven.

Het beroep wordt bijgevolg **gedeeltelijk als gegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepsschrift van [REDACTED] van 30 januari 2024 tegen de weigeringsbeslissing van de stad Antwerpen van 4 januari 2024 wordt als ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient de stad Antwerpen aan de verzoeker een afschrift te verlenen van de gevraagde documenten, met weglating van de naam van de vertegenwoordiger van de andere partij die betrokken is bij de dadingsovereenkomst, evenals van de financiële gegevens opgenomen in die overeenkomst.

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (zie artikel 11.44, §3, van het Bestuursdecreet).

Brussel, 14 maart 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter